Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA UNEI MASCOTE

Dragă cititorule,

A fost odată ca niciodată că dacă nu ar fi nu s-ar povesti... A fost odată un liceu, de la țară, tehnologic, din Harghita care a început să scrie o poveste. Povestea a fost la început despre existență, ființare, căutarea drumului. Cu fiecare generație, s-au deschis tot mai multe perspective. După ce am gustat din Experiența Erasmus pentru liceele teoretice, nu doar pentru clasele de tehnologic, am descoperit prietenii, am căpătat competențe în a comunica și a ne comunica, în engleză, am reușit să ne descurcăm prin aeroporturi, cu acte, prin vrejele pandemiei. Am învățat că nu suntem judecați, dar avem lucruri pe care le-am învățat acasă care sunt extrem de valoroase și le putem arăta și altora. Nu a fost vorba doar despre ecologie, stil de viață sănătos, sport sau mâncare, a fost și despre creativitate, rolul și valoarea noastră în Europa.

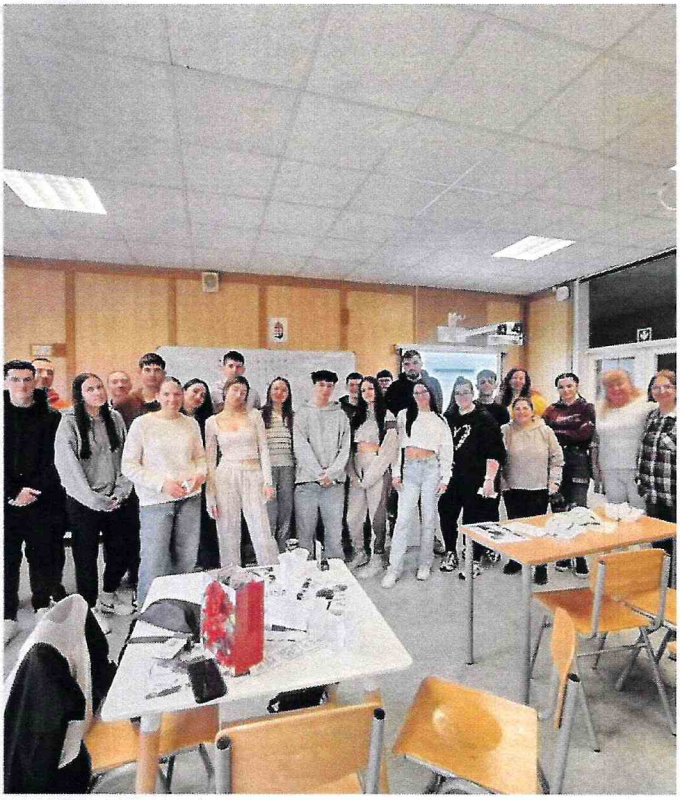
În anul 2021, școala noastră a primit acreditare pentru programele Erasmus SCH. Prin intermediul lor anual 20 de elevi și 5 profesori, în afara profesorilor însoțitori, au beneficiat fie de mobilități, în cadrul unor parteneriate între școli de activități la clasă, vizite culturale, de cursuri de formare sau activități de observare. Așadar, din 2021, până astăzi aproximativ 100 de elevi și 25 de profesori s-au format în Europa. Obiectivele acreditării 2024-1-RO01-KA121-000203663 sunt: integrarea și promovarea valorilor europene, eradicarea diferențelor de orice natură: socială, politică, de gen, religie, etnie, promovarea toleranței, gândire critică, ecologică. Pentru a atinge aceste obiective, în anul școlar 2024-2025, s-au derulat 3 mobilități: la Ada-Topola, în Serbia, în Komarno-Slovacia, în Budapesta-Ungaria. Și după fiecare experiență am adunat gânduri impresii, povești. Le-am consemnat în revista școlii și le-am împărtășit celorlalți.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA UNEI MASCOTE

Acum însă avem parte de o altă provocare. În 2024, școala noastră a primit titulatura de Școală Europeană, un titlul onorific pentru trei ani. Am fi vrut măcar o diplomă, ne-am ales doar cu un tabel și o clasificare. O fi bine? O fi rău? Vom vedea. Dar anul trecut am fost la Made for Europe. Am participat și în alte ediții, la nivel național, dar anul trecut ne-a dat o provocare. În general, când începe anul școlar, ai impresia că tu ai la dispoziție de timp, în realitate cel 36 de săptămâni, aleargă foarte repede. Te trezești că ești prins de rutina învățării, a temelor, a timpului petrecut cu prietenii, a filmelor, cărților citite ș chiar olimpiadelor, constați pe propria piele că timpul nu prea are răbdare... Și vrei din nou o participare la Made for Europe, concurs care ți-a plăcut. Și ideile pe care le-ai avut, geniale, devin stresante pentru că nu ai timp să le realizezi. Știi cum trebuie să te comporți. Discuți, aduni idei, vrei să le pui în practică. Și bum...totul se năruie.

Ai un formular de înscriere. Ți se sugerează produsul: mascotă, bandă desenată, blog, broșură, carte, etc. Tu știi că poți orice, împreună cu colegii tăi, dar... timpul devine stresant. Mascotă e banală. O aplicație pe care ai folosit-o și pe care o folosești la clasă, e plictisitoare. Benzi desenate ai avut. Cărțile sunt...Revistele la fel. La orele de TIC, lucrezi cu programe diverse, inserezi fotografii, filmulețe, surprinzi emoții, dar... Un blog e interesant! E un soi de carte digitală. Știi că te-ar ajuta și atunci, începi cercetarea. Afli cum trebuie să procedezi, care sunt pașii, costurile, implicarea. Și hop...timpul Și poate lipsa de imaginație a profesorului care nu vede produsul, nu te poate ajuta!
Și revii. Te folosești de ceea ce ai. Ecce Homo!

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA UNEI MASCOTE

Pasul 1

De la începutul anului școlar 2024-2025, școala noastră beneficiază de un laborator modern, de tip SMART, loc în care experimentăm, încercăm, greșim, învățăm, creăm. Mentorii spațiului sunt elevii clasei a 11-a, A științe ale naturii, care au explorat și utilizat spațiul cel mai constructiv. Au fost și 9-a a și 10-a A, dar nu la fel de incisivi. Noi am fost primii care am folosit imprimanta 3D. Am putea să îți dăm niște sfaturi. Ce pași să urmezi, dar noi îşi povestim întâmplarea care a dus la imprimarea Corbul. Au fost șabloane, propuse la ora de fizică. Apoi am ales, am creat pe un spațiu plan o imagine, am selectat elemente, fiecăreia dându-i în mintea noastră o valoare simbolică şi am dat comanda. S-a printat sigla. Știu că ea poate stârni zâmbete, știu că nu e spectaculoasă pentru toți, dar pentru noi e un produs cu care ne mândrim.

Am transformat-o în sigla proiectului. Corbul a devenit simbolul incluziunii prin însăși ideea dual: pasăre solară, dar lugubră în acelaşi timp, poate fi acceptată și respectată de ceilalți. Dacă te uiți în dicționarul de simboluri afli că fiecare țară europeană îi dă o valoare diversă. E tolerată pentru calitățile sale fizice, dar și pentru alegerile făcute. E regăsită pe întreg cuprinsul Europei, în patrimoniu cultural și promovează valorile spațiului continental căruia îi aparținem. Forma gri, cea a materialului de plastic care a prins contur după o nopate de joc al imprimantei, a căpătat viață prin culorile penajului, ale cărților, viței de vie. Acestea s-au uscat și acum ne reamintesc despre scurgerea timpului. Corbul a fost cu noi când, în cadrul activităților comune, ne-am prezentat țara, satul, școala, când am identificat trăsăturile comune ale unor personalități, când am ascultat muzica, am văzut filme, am desenat, am adunat, ne-am jucat cu dovlecii, am vorbit despre vampiri, cărți, drone.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA UNEI MASCOTE

Pasul 2: Provocarea

Fiecărei echipe, pe grupul de WhatsApp ni s-a dat o sarcină de lucru: să alegem din multitudinea de fotografii, una singură și să-i scriem povestea. Fiecare așa cum simțim noi. Iar din cei călători, au apărut lucrurile

Pasul 3: Poveștile

Istorisirea a fost mereu modalitatea neamului nostru de a ieși din anonimat. Noi am ales mai multe forme de a povesti. Am asociat unei imagini o confesiune legată de ceea ce am trăit, ceea ce ne-a rămas, ceea ce ne-a impresionat. De aceea fiecărei imagini i-am dat un titlu și o întâmplare.

Apoi, am pus Corbul să călătorească. Am scris un basm și am devenit din anonimi povestitori cu acte în regulă.

Prin aceste povești am marcat întâmplări. Am oferit o umbră de ludic și în lucrurile serioase. Cu toții, am vizitat o grămadă de locuri. Am făcut poze, am admirat și am simțit de fiecare dată emoția locului vizitat. Poate ca nu am fost de fiecare dată cu totul atenți dar am apreciat fiecare obiectiv. Călătorind, ne-a venit ideea poveștilor. Puse la un loc formează un blog, un produs rezultat. În timpul proiectului Erasmus din Ungaria am țesut această idee, i-am dat o formă. Am reușit să facem povești, să devenim scriitorii destinului nostru.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Picioarele din preajma stelei - Lupuleasa Andrei

În Basilica Sf. Ștefan, Andrei și Cătălin păşeau uimiți, lumina colorată filtrându-se prin vitralii. Se opriră sub cupola grandioasă, unde un ecou le șoptea propriile glasuri.

„Uite, cheia spre turn!" spuse Cătălin, arătând spre o scară îngustă. Cu inima bătând de emoție, urcară, sprijinindu-se unul pe altul. Sus, orașul se desfășura sub privirile lor, iar vântul le purta râsetele departe.

„Prietenia e ca o călătorie", zise Andrei. „Nu contează unde ajungi, ci cu cine mergi."

În bazilica am observat nişte simboluri superbe. Alături de colegii mei, am păşit precauţi. E genul de obiectiv în care mă simt ca într-un basm. Simt emoţia locului, istoria, trăirile de acolo. Am fost atent la tot ce am văzut. Spaţiul religios, cercul din centrul bisericii. Mi-am dat seama ca face referire la unitate, la perfecţiune. M-aş întoarce oricând. Alături de Cătălin, colegul meu, am văzut ce înseamnă să fi artist. Cum corul cânta, am fi vrut să ne alăturăm (amuzându-ne de ideea noastră năstruşnică). Şi de aceea am ales să-i privim. Am văzut devotament, profesionalism şi aplecare. Sunetele generate de orgă se contopeau cu glasurile oamenilor din cor. A fost o experienţă de neuitat.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

În lumea subterană - Grigoriu Flavius

În ziua a cincea am ales să mergem într-un spațiu bine cunoscut la prima vedere, dar care s-a dovedit a fi unul dintre cele mai spectaculoase locuri vizitate de mine în Ungaria, Budapesta, cu sprijinul proiectului Erasmus.

Când am intrat, totul părea asemănător unei grădini zoologice obișnuite. Speciile de păsări energice ,își exprimau fericirea printr-un ciripit îndelungat, dar aparte. Acvariile special amenajate pentru pești păreau smulse din filme, iar prezența zecilor de specii aplifică starea pozitivă. Însă exista o plictiseală terbilă în rândul șerpilor și crocodililor, aceștia neavând motive întemeiate de a speria sau emoționa publicul, cu toate acestea momentul a fost uitat cu ușurință prin giumbușlucurile făcute de maimuțe, cât și de prezența broaștelor țestoase. Însă următoarea oprire mi-a stârnit interesul într-un mod plăcut.

Modelul camerei era de fapt un acvariu imens ce prelua întreaga suprafață a locului, marcat printr-o punte de deplasare în formă de semicerc, făcută din sticlă dură și prin care puteai observa spectacolul tuturor speciilor de pești la câțiva centimetri distanță. Momentul era extraordinar, atmosfera era cuprinsă de o liniște plăcută, amplificată de prezența albastrului maritim, oglindit prin zona de conexiune între mediul lor, ce părea o replică bine gândită a realității și mediul nostru, cel al urmăritorilor, al ființelor ce privesc și se bucură de frumusețea naturii oceanice.

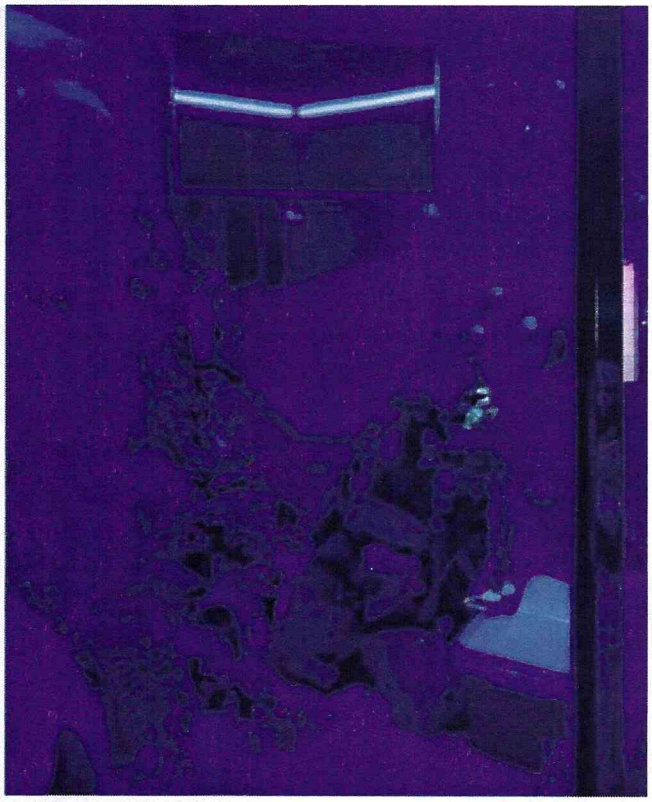
Foarte multe specii pe care doar în documentare le-am văzut au devenit punctul principal al viziunii mele: pisica de mare, cu splendoarea și finețea ei, rechinii de diferite mărimi, unii mai prietenoși, alții mai pretențioși, cât și decorul format dintr-un lanț frumos de corali vii, îmbogățiți cu pietre și steluțe de mare.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Sunt sigur că fiecare a trăit o experiență aparte, acest loc dovedind că există multe spații frumoase, ce te pot ajuta pe plan cultural, sufletesc și moral, iar tot ce trebuie să faci este să fi curios, să te informezi și să deslușești toate aceste mistere pitite prin întreaga lume.

Însă, în ciuda tuturor aspectelor plăcute, o situație puțin macabră m-a făcut să realizez unele lucruri. În ultima cameră într-un colț era prezentată o scenă pe care mulți o pot caracteriza ca un moment al realizării, al explorării locurilor necunoscute sub pretextul cunoașterii, dar eu consider că imaginea scafandrului, în adâncul oceanului reprezintă o conexiune cu mediul acvatic, un moment de realizare a incapacității umane de a putea trăi într-un astfel de mediu fără un echipament adecvat și pregătire profesională și că această imagine afirmă captivitatea pe care o trăiesc ființele acelui parc, cât și captivitatea umană în momentul scufundării, fiind blocat

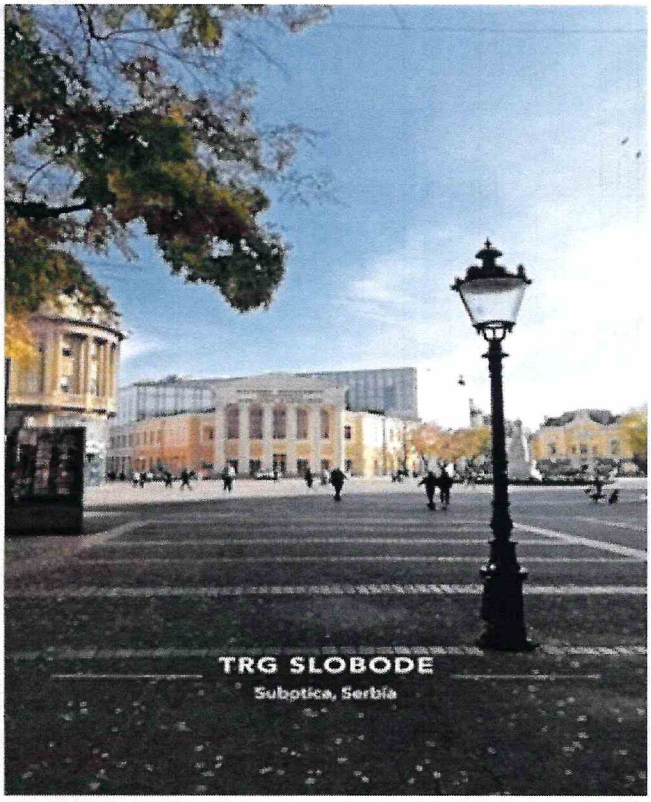
într-un mediu aproape imposibil de perceput, bazându-te pe niște tuburi de oxigen și pe propriul corp, fiind înconjurat de întuneric și necunoscut, putând deveni un exemplu pentru ceilalți sau doar un alt om răpus de propria speranță.Este locul în care vezi niște ființe învăluite de apă. Le privești, îți dai seama cât de aproape ești de ele, dar realizezi că nu le poți atinge. Peștii sunt nevertebratele ce m-au fascinat. Pentru mine, Tropicarium a fost locul unde m-am redescoperit. Am observat mediul subacvatic, am atins o pisică de mare, mi-am depășit limitele. Am spart o barieră și acum sunt mândru de mine. Acest lucru a fost posibil datorită experienței Erasmus în Ungaria. Sunt sigur ca pentru toată lumea a fost impresionant, dar mie, chiar dacă poate suna ciudat,mi-a schimbat viața.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Felinarul fără flacără - Ioan Cotfas

În experiența mea din Serbia, unul dintre cele mai autentice locuri vizitate a fost centrul orașului Subotica, un loc plin de istorie și farmec arhitectural. Aici piața principală. Nu e nici primăria, nici statuia la care se adunau pe vremurile fără internet rockerii. Este locul pe unde turiștii relaxați se plimbă.În stânga, un McDonald's se află într-o clădire elegantă cu influențe art nouveau, specific stilului orașului. Această combinație dintre vechi și modern face parte din farmecul Suboticei. În dreapta, se remarcă Teatrul Național, o clădire impunătoare cu coloane clasice, simbol cultural al orașului.Pavajul cu modele geometrice și clădirile istorice creează o atmosferă aparte. Toamna își face simțită prezența prin frunzele aurii ale copacilor. Oamenii se bucură de ziua frumoasă, iar energia locului este calmă, dar vibrantă.

Subotica este un oraș unde trecutul și prezentul coexistă armonios, oferind o experiență autentică. Această imagine surprinde perfect spiritul său unic. Pentru mine acest oraș nu e doar un obiectiv turistic, ci e un nou început. De fapt, aici a început experiența mea culturală. Este un start pe care mă bucur că nu l-am ratat. De aceea, pe lângă toate clădirile impunătoare am simțit o fărâmă de mândrie. Față de școala din care vin, față de mine, față de toți cei care au făcut acest proiect posibil. Am învățat ca proiectele Erasmus nu sunt simple călătorii, ci sunt mobilitățile complexe prin care ne dezvoltăm, pe toate planurile.

Blog
Anonymus
Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Labirintul - Nadia Bartis

Ce se întâmplă când ești privat de unul dintre simțuri? Pentru unii, această pierdere devine o provocare neașteptată, transformându-le viața în moduri inimaginabile. Imaginați-vă să vă treziți într-o dimineață și să descoperiți că lumea pe care o cunoșteați s-a schimbat radical: culorile dispar, sunetele se estompează sau gusturile devin inexistente. Astfel de experiențe nu sunt doar subiecte de ficțiune, ci realități trăite de oameni obișnuiți, ale căror povești de adaptare și supraviețuire ne inspiră și ne provoacă să ne gândim la propria noastră percepție asupra lumii. Iar o oră petrecută sub pământ a fost revelatoare pentru mine. Labirintul din Budapesta este un sistem de peșteri interconectate de sub castelul Buda. În trecut era folosit ca temniță pentru dușmanii regatului, printre ei numărându-se însuși Vlad Țepeș sau Vlad Dracul, cel din poveștile lui Stoker, sau mai bine zis, cel care a fost sursa de inspirație a poveștilor acestuia. Acest mic detaliu te face să te simți într-o primejdie permanentă, ca și cum în orice colț întunecat se află un vampir sau spiritele celor care și-au găsit sfârșitul acolo. Pe lângă această aură bizară, ba chiar înspăimântătoare, locul era folosit și ca ascunzătoare pe timp de război, ceea ce pare destul de logic. Cine ar fi suficient de nebun ca să caute persoane sub pământ?Dacă tot am lămurit aspectele teoretice ale labirintului, să trecem la aventura în sine.

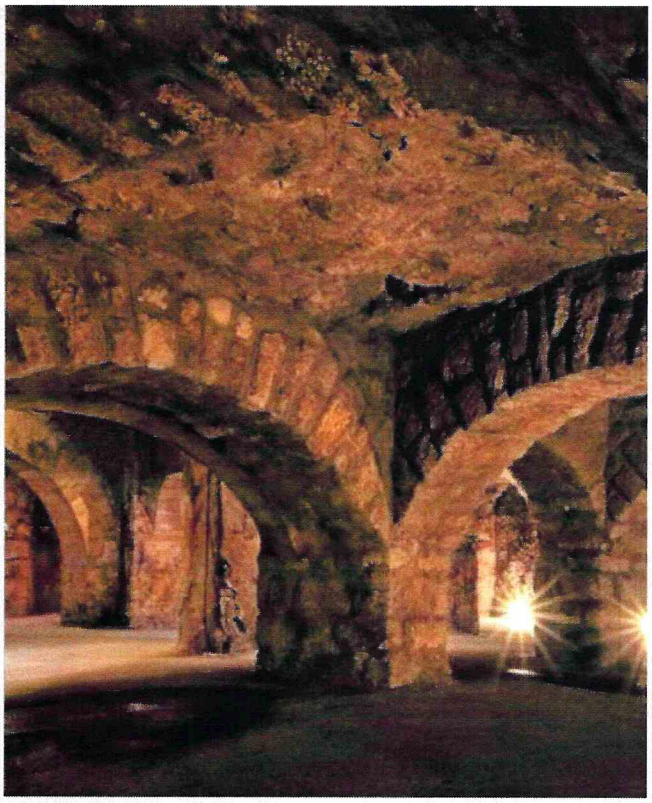
La început, spațiul este luminat, dar odată ce înaintezi lumina devine din ce în ce mai slabă, până când...dispare complet. Fără siguranța imaginii proiectate pe retină eu una mă simțeam vulnerabilă. Înaintam, încet, pe lângă pereți, încercând să compensez vederea cu simțul tactil și să-mi imaginez pe unde ar trebui să mă îndrept.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Pe lângă acest minus se adăuga și înălțimea redusă a labirintului în sine. Pentru o persoană ca mine, de un metru și o speranță, mai exact cu o înălțime de 1.62 m, nu a fost o problemă, chiar dacă diferența dintre mine și așa zisul tavan era de doar câțiva centimetri. Fie persoanele din trecut erau scunde, fie voiau să descurajeze inamicii de a înainta. Adrenalina clar era la maxim.

Credeam că am învins labirintul, dar de fapt acesta mă învinsese. O nouă provocare. Lumini înspăimântătoare ascunse în ceață atât de deasă încât nu-ți vedeai nici vârful nasului. Nu mai era același întuneric ce te făcea să crezi că ți-ai pierdut cu totul vederea, dar tot nu te puteai ajuta de ea, așa că am trecut iar la simțul tactil. Asta până când ceva s-a schimbat. La adăpostul crepuscular partea rațională și-a dat demisia și a apărut acea parte instinctivă, nativă. Încet, încet, corpul meu se obișnuise cu acea atmosferă.

Mă plimbam dezinvoltă prin tunel, ca și cum aș ști acel loc de o veșnicie. Ce a fost și mai interesant a fost că nu m-am izbit de niciun perete. Poate a fost doar noroc „chior", rămâne un mister chiar și pentru mine. Dar un lucru e cert. Am descoperit acea latură a mea atrasă de pericole. Deși eram într-un loc nefamiliar, întunecat și rece, unde se petrecuseră atâtea fapte macabre, eu mă plimbam entuziasmată, cu dorința de a ajunge cât mai departe, într-o parte cu mai multe mistere de rezolvat.
Mi-am dat seama că natura ființei umane este de a avea totul sub control, iar atunci când lipsește o piesă din puzzle se dezlănțuie haosul. Este necesară o scânteie pentru a scoate la suprafață fiara din noi... La suprafață suntem diferiți, dar în interiorul nostru avem în comun instinctele strămoșilor noștri ce i-au ajutat să supraviețuiască vremurilor dificile, au călcat pe cadavre pentru a evolua.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

În amintirea unui dovleac Grigore Mihăilă

În ajun de Halloween , mi-am mai făcut un prieten. Am participat, după sesiunea de lectură dintr-un roman horror, la un concurs de sculptare a dovleacului. Eu am fost coechipier cu Ognen, cred că cel mai competitiv elev din echipa Serbiei. Noi ne-am cam încurcat la puzzle-ul pe care trebuia să îl rezolvăm înainte de a începe sculptura. Pentru mine, comunicarea a fost bariera. Am fost copleșit de faptul că suntem o echipă. Nu aveam încredere în mine. A trebuit să învăț să țin pasul cu el. Avem stiluri diferite. Până la urmă am realizat că doar amândoi reușim. Ne-am împărtășit pasiuni, aspirații, dorințe, am descoperit că deși suntem la fel suntem și diferiți. Am aflat că pot învăța mereu. Ceea ce mi-a plăcut a fost că a știut să mă facă să văd că, pe lângă școală, la care e extrem de bun la fotbal e primul.

Și am descoperit un model... Am învățat de la Ognen că spiritul competitiv se cultivă în timp. Avem aceeași pasiune- fotbalul. Experiența în Serbia m-a făcut să înțeleg că pot să-mi depășesc limitele. Prin vizitarea obiectivelor turistice de acolo nu am făcut doar fotografii, ci m-am dezvoltat cultural. Alături de colegii și noii mei prieteni am descoperit o lume nouă. Încrederea în mine era foarte redusă. Dar ambiția și determinarea lui Ognen m-au făcut să-mi schimb perspectiva. Astfel, am acumulat noi abilități pe care le voi folosi activ în viitoarele proiecte în care voi participa, indiferent de tipul acestora.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Locul în care vreau să mă întorc - Darius Mureșan

Când am intrat, am rămas cu toții fără cuvinte. La intrare, erau sculptate diferite simboluri. Lângă ușa impunătoare, pe tavan, sunt regăsite semnele zodiacale, cumva în antiteză cu mesajul indirect redat de atmosfera locului. Aveam în față interiorul celei mai mari biserici din Budapesta. De asemenea, este una dintre cele mai mari bazilici din Europa. Eram înconjurați de opulență. Coloanele de marmură aflate pe părțile laterale sprijineau întreaga clădire. Fiecare perete conține simboluri ce fac apel la obiceiuri, istorie și tradiție. Stilul cupolei este plin de fresce ce surprind diferite scene religioase. Prin vitraliile imense intră o lumină difuză ce scoate în evidență sacrul construcției. Am înaintat plini de o emoție profundă către altarul principal. Acolo sunt păstrate moaștele Sfântului Ștefan.

Am observat detaliile acestuia. Totul era auriu. În spate, era scris în latină numele lăcașului de cult.

Totodată, înainte de a ieși am făcut o poză în centrul bisericii. Cercul zimțat reprezintă perfecțiunea, un tot unitar al istoriei și al religiei. Am lăsat în urmă oamenii așezați pe băncile de lemn, ce admirau o priveliște unică, ce îți taie răsuflarea. La ieșire, am cumpărat suveniruri, lăsând în urmă o întreagă poveste. Pentru mine, a fost o experiență inedită. Să intri într-o astfel de catedrală nu se compară cu nimic altceva. Nu e vorba doar de încărcătura spirituală, ci de operele de artă prezente acolo. Stilul neomodern cu elemente bizantine ne-a impresionat și captivat întru totul.

Este obiectivul la care m-aș întoarce iar și iar!

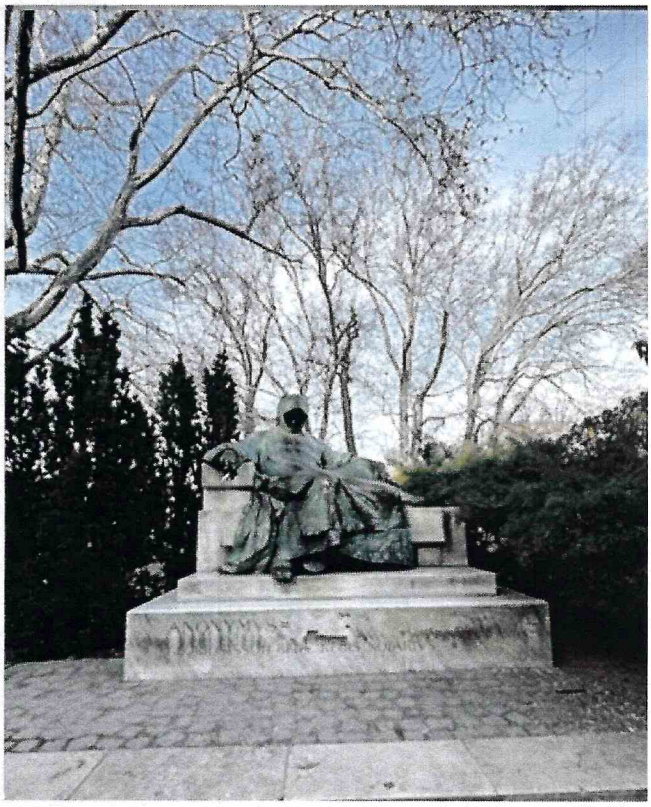

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Castelul Vajdahunyad-- Nistor Georgiana

În spatele unor schelete ale naturii, stă ascuns castelul Vajdahunyad, ridicat ca mărturie, în cinstea celor 1000 de ani de la descălecatul maghiarilor. Creat prima oară din carton, fațada clădirii a fost modelată după cea a castelului Hunedoarei din Transilvania. Lacul din Parcul orașului înconjoară castelul renascentist, având patru poduri de legătură spre universul romanic și baroc. În curtea acestuia se află celebra statuie a lui Anonymous, care îl înfățișează pe notarul anonim al regelui maghiar Béla al III-lea. Legenda spune că dacă îi atingi vârful creionului ținut în mână, te alegi cu inspirația de care notarul s-a folosit pentru a capta evenimentele trecutului.

În ochii unor călători, castelul a părut desprins dintr-un film gotic în care noi eram povestitorii.

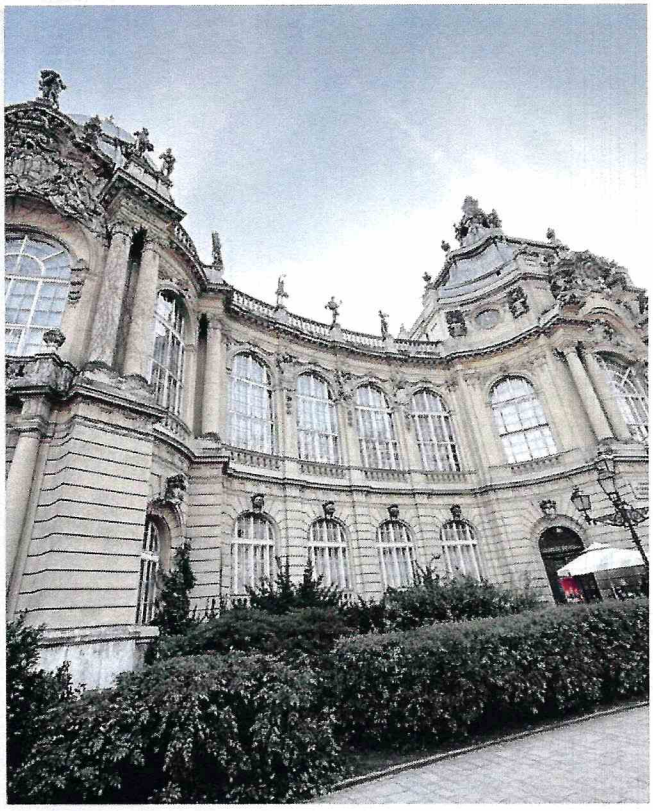
Construit între secolele XIX-XX, acest castel impunător ne-a întâmpinat cu turnurile sale înalte și detaliile arhitecturale care evocau o epocă de poveste. Eram atât de absorbiți de magia trecutului, încât ne doream să devenim parte din el. Ne imaginam cum, în vremuri de demult, un vampir ar fi putut să bântuie prin sălile sale întunecate, căutându-și victima printre umbrele misterioase. Pe aleile parcului din jur, domnițele îmbrăcate în rochii elegante se plimbau, cu grație, admirând frumusețea locului. Ne închipuiam cum aceste tinere își povesteau visele și se lăsau purtate de fantezii romantice, în timp ce castelul, cu zidurile sale vechi, le asculta secretele.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

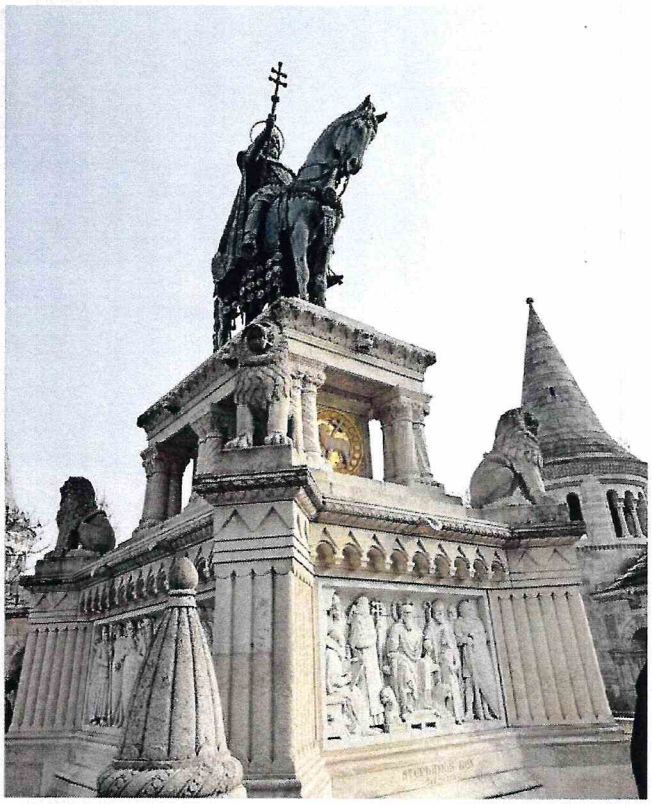
Fiecare colț al castelului părea să ne invite să descoperim mai multe, să ne lăsăm purtați de istoria sa fascinantă. În acea zi, ne-am simțit parte dintr-o poveste, unde realitatea și fantezia se împleteau, iar castelul Vajdahunyad devenea un simbol al visurilor neîmplinite și al legendelor care dăinuiesc în timp. Plecând, am lăsat în spate nu doar un simplu martor al trecutului, ci un posibil univers, iar prin intermediul imaginației reușiserăm să ne creăm propria lume, în care noi deveniserăm deja personajele principale. Acest loc este cu siguranță una dintre atracțiile mele favorite pe care le-am descoperit în Budapesta.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Bastionul pescarilor și Castelul Buda - Barbu Ștefan-Lucian

Într-o zi însorită de februarie, am pornit la pas spre Castelul Buda, dornic să descopăr frumusețea istorică a Budapestei. Străzile pietruite din Buda mă conduceau încet spre înălțimile dealului, iar panorama fluviului Dunărea devenea tot mai spectaculoasă pe măsură ce urcam.

Ajuns în fața castelului, m-a impresionat măreția clădirii, cu zidurile sale impunătoare și detaliile arhitecturale ce spuneau povești de secole. Am păşit prin curtea interioară și am admirat statuia ecvestră a lui Eugeniu de Savoia, care veghează asupra orașului de la înălțime. Am vizitat și Biserica Matyas, în interiorul căreia mă simțeam ca un viitor rege al Ungariei, așteptând să fie încoronat.

După ce m-am lăsat purtat de istoria castelului, am pornit spre Bastionul Pescarilor, o adevărată bijuterie arhitecturală. Când am ajuns acolo, m-au întâmpinat turnurile albe, parcă desprinse dintr-un basm. Priveliștea de sus era copleșitoare – Parlamentul, Dunărea și întreaga parte a Pestei se întindeau în fața mea într-un tablou urban de neuitat.

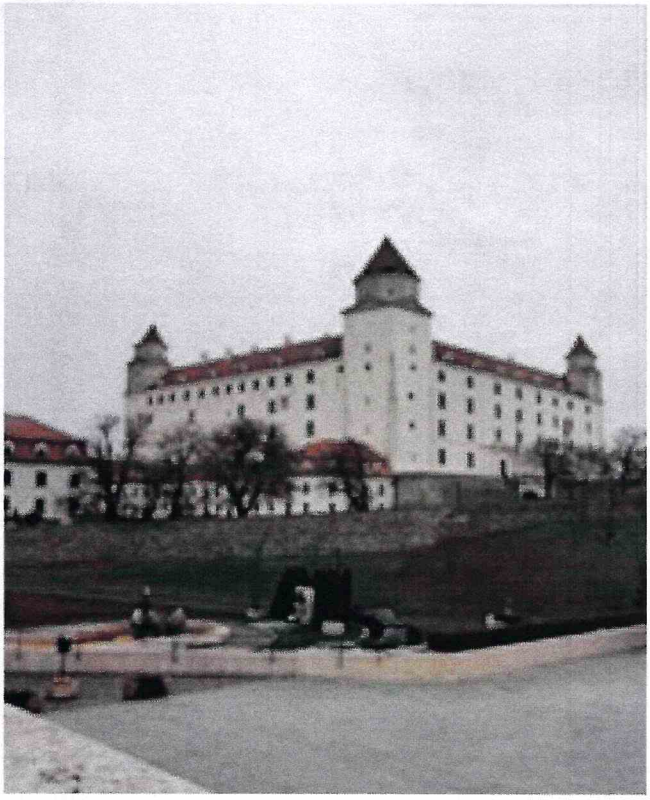
Am stat pe o bancă și am privit liniștea orașului, simțindu-mă ca un călător dintr-un alt timp. Soarele apunea încet, colorând cerul în nuanțe de portocaliu și roz, iar eu am rămas acolo, bucurându-mă de magia Budapestei.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

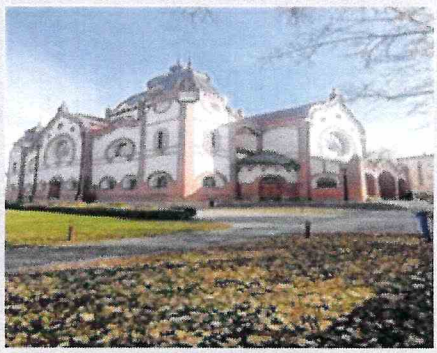

Năluca albă - Dorotheea Chiraș

Nu am avut pantofiori roșii, dar am ajuns să urc pe un drum lung, abrupt, printre clădiri cu iz istoric, deasupra falezei Dunării. La capăt e castelul. În loc de cavaleri, printre vitralii am văzut o cafenea cu galantare pline de pisici, dar pe scaune și fotolii, printre clienți se tolăneau, pisicile. Am luat și noi o gură de ciocolată caldă cu care am alungat frigul picăturilor reci de ploaie ce ne-au intrat în oase. De ce îmi plac zidurile albe? Cred că dincolo de porți e Vrăjitorul din Oz. Dar nu intrăm în incintă. Stăm și admirăm din afară arhitectura, panorama. La intrare în castel e un labirint de plante. Vrei să alergi ca să vezi dacă acolo mai e o fărâmă de copilărie sau doar vestigii din epoca de piatră, până azi. Telefonul meu nu pridideşte să facă poze. Ele vor fi dincolo de timp amintire.

Povestea unei efemerități - Mușat Rareș

N-oi fi citit eu multe lucruri despre evrei dar, sinagoga din Subotica a devenit pentru mine punctul zero pentru a citi despre o comunitate nedreptăţită. Combinaţia de alb, maro, albastru e oarecum fascinantă. E despre viaţă şi moarte. Clădirea seamănă, în mintea mea, cu povestea mamei. În al doilea război mondial, distrugerea comunităţii a fost prin a arunca în apele Dunării femeile şi copiii. E simplu să distrugi viaţa. Sinagoga trebuie să rămână martor vremurilor trecute. De aceea albul ei e pur, maroul e despre vieți apuse , iar frunzele despre efemeritate.

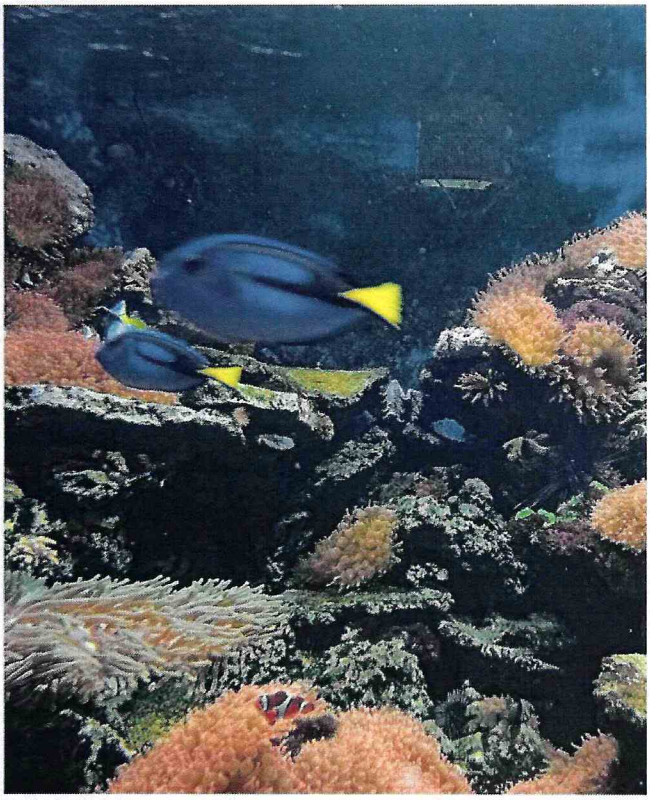

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVEȘTILE CĂLĂTORIEI SPRE SUCCES

Fărâmă de ocean - Andreea Matei

Tropicarium din Budapesta este un loc fascinant, unde natura prinde viață într-un mediu exotic. Vizitatorii pot explora diverse ecosisteme, de la jungla tropicală până la adâncurile oceanului. Acest acvariu impresionant găzduiește o varietate de specii marine, pești colorați și chiar rechini. De asemenea, există zone dedicate reptilelor și păsărilor exotice, oferind o experiență educativă și captivantă. Atmosfera umedă și verde a Tropicarium-ului te transportă într-o lume de poveste, iar interacțiunile cu animalele sunt cu adevărat memorabile. Este un loc ideal pentru familii și iubitorii de natură, unde fiecare vizită promite descoperiri noi și momente de neuitat.

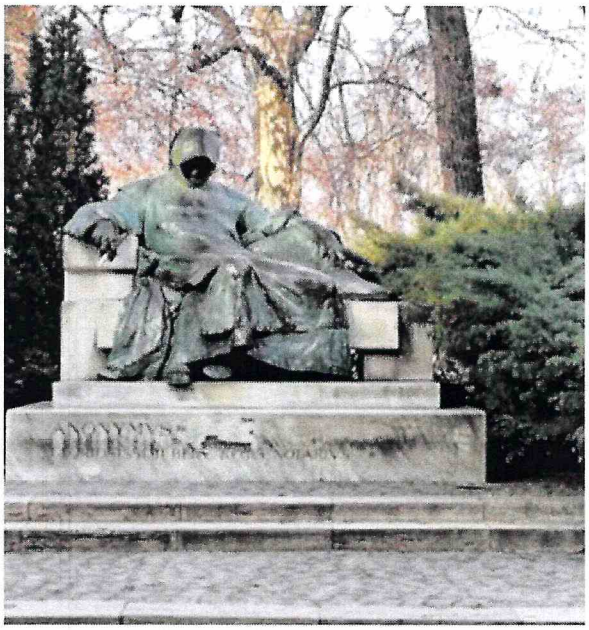
Blog
Anonymus

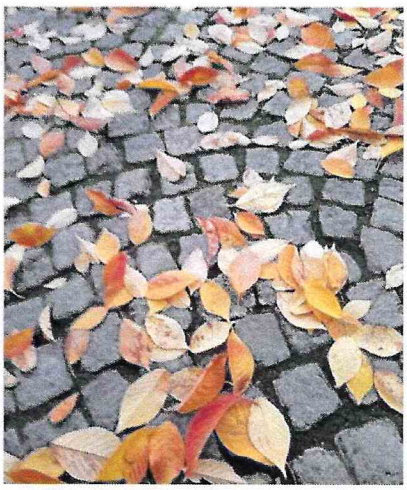
Corbu 31 martie 2025

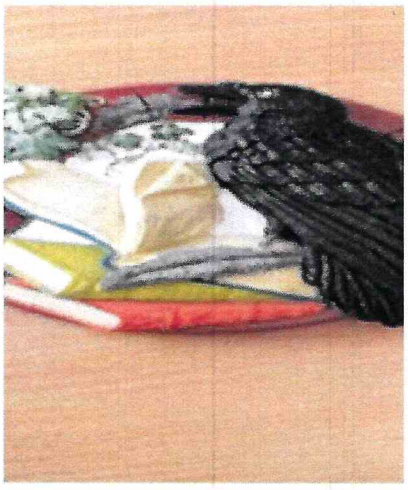
Liceul Tehnologic Corbu

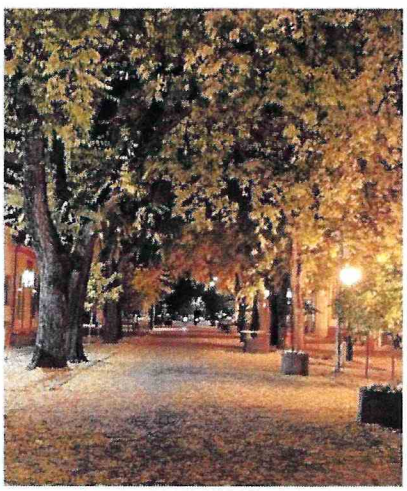
POVESTEA CORBULUI PASĂREA CARE S-A NĂSCUT SĂ SCRIE LEGENDE

A fost odată ca niciodată că dacă nu ar fi nu s-ar povesti. A fost odată un prinț. Îi plăcea să viseze că zboară. Îi plăcea să încerce lucruri noi. Dar niciodată nu îi plăcea să își arate fața. Și-o ascundea sub o glugă. Ziua, după ce citea, se odihnea pe tronul de piatră. Într-o zi a vrut să pășească pe cărarea de la poalele tronului. Cărarea era pietruită și acoperită de frunze. Prințul visa să zboare, dar deocamdată își împleticea picioarele pe cărarea pietruită. Deodată se împiedică. Și fața lui care până atunci era ascunsă a început să se contureze. Dar în loc de nas, un cioc ascuțit, coroiat a început să se vadă. Prințul care se ascundea sub glugă , a tras și mai tare să nu i se vadă față. Apoi a fugit din lumină. Și a ajuns pe o stradă, boltită de coroanele platanilor. Ici și acolo, prin miros de castane, felinare oarbe aruncau lumina. El căuta o cale să scape de cioc. Și să zboare. Se gândea că are un destin nedrept, că poate trebuie să plătească un blestem părintesc. Știa că pentru a veni pe lume, tatăl său a fost la vraci, iar mama lui era prea bătrână să mai aibă copii. Au jurat că nu îl vor lăsa vreodată să își arate chipul. Și îl vor opri să se împiedice.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA CORBULUI PASĂREA CARE S-A NĂSCUT SĂ SCRIE LEGENDE

Și cum se gândea la el, zorii au început să apară. O umbră de lumină alungă întunericul. În locul aleii un copac lipsit de viaţă. Niște iarbă uscată și un pic de pământ reavăn. Ia un pumn, îl frământă, îl miroase.

-Ce bine ar fi să pun aici niște grâne!. Pot hrăni poporul.

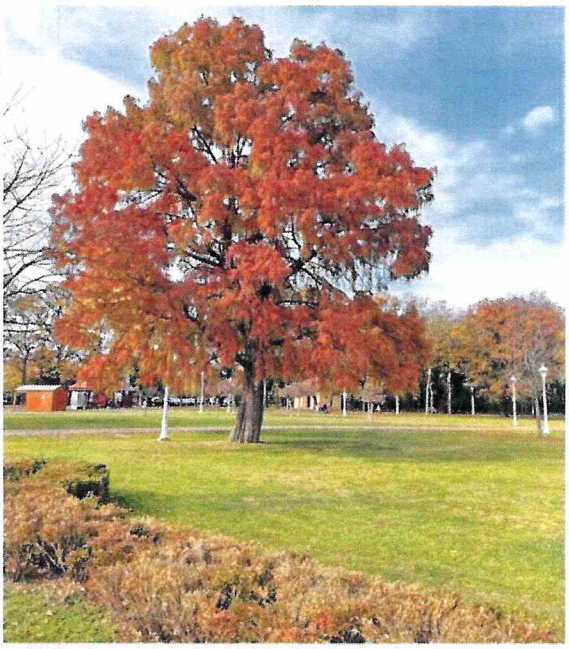
Și pe când se gândea el așa, niște nori, apoi niște vârcolaci vin spre prinţ. Își pogoară spectru. Prinţul amețește. Cade la pământ. Iar când își revine are în față un câmp înverzit, frunze îngălbenite. Iar el, în loc să se sprijne pe mâini să se ridice, simte că trebuie să își ia avânt. Nu mai are doar un nas coroiat, ci are pene și aripi. Și poate să zboare. Ar vrea să strige, dar nu scoate decât niște sunete...

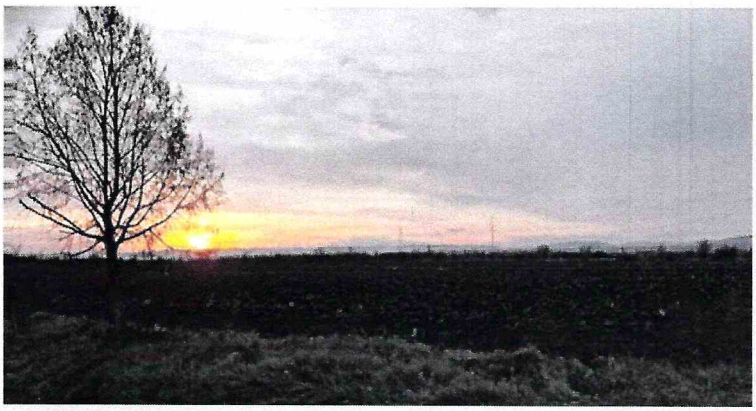
-Te-ai împiedicat, aude. Ţi-ai pierdut mireasa. Caut-o!

-Ce mireasă?

Foșnind copacul își scutură frunzele. Apare un trunchi plin de nodozități. Și ramuri răsucite.

-Eu sunt duhul pădurii. Când tu ai devenit pasăre, că nu ai fost atent, eu m-am transformat în copac. Tu și numai tu ne poți salva. Te du la castelul fetei în alb. Ia de acolo o frunză, o piatră, un inel și arde o pană. Și atunci redevenim oameni. Frunza o iei de pe malul apei, inelul de la corbul roșu, iar piatra....

Blog
Anonymus
Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA CORBULUI PASĂREA CARE S-A NĂSCUT SĂ SCRIE LEGENDE

Şi corbul îşi luă zborul. Zbură deaspura lacului a cărui apă sărată făcea ca apă să nu fie bună de băut. Culoarea lui era ca a penelor sale. Crezu că aici e frunza. Se aşeză pe o crenguţă şi începu să o ciugulească. Dar aceasta se preschimbă şi deveni o punte. Iar corbul îşi pierdu speranţa.

-Dacă nici aici unde apa e ca mine nu găsesc o frunză, atunci cum voi putea găsi celelalte lucruri...

Şi se înălţă din nou spre înalt. Şi trecu peste locul în care sălciile îi adăpau faţa în Tisa. Pe cer vârcolacii apusului nu erau aşa de furioşi ca cei ai răsătului. Erau calmi, înnodaţi. Dintre frunzele îngălbenite, sălciile uscate se evidenţia. Acolo poposi corbul. Luă o crenguţă. Şi ce să vezi. Deveni o frunză de aur.

-Aha, deci trebuie să identific nu numai odoarele, ci să le intuiesc şi locul.

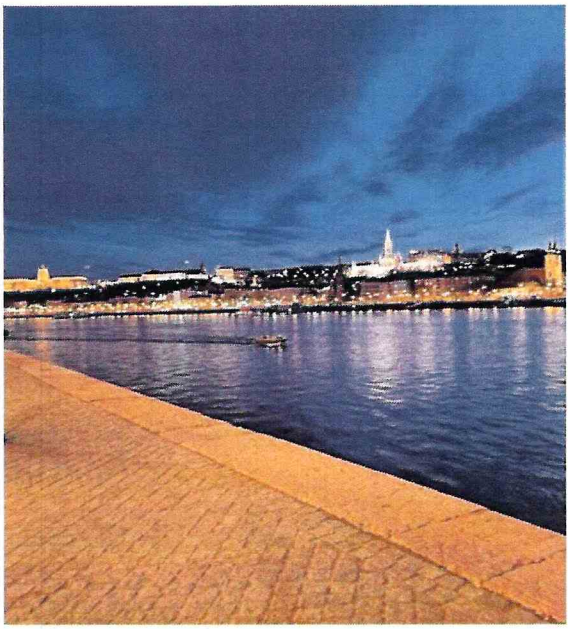
Îşi lăsă gândul şi privirea să se unduiască cu apa.

Şi ca şi cum ar fi plutit pe ape, odată cu noaptea a văzut că apele s-au preschimbat.

–Oare unde sunt? O fi Dunărea. De ce sunt aici. Atunci pe oglinda apei văzu o barcă.

-Sigur acolo e o piatră. Dar oare cum să o iau? Că doar nu o fi din pavaj.

Se avântă spre barcă şi în loc să primească o răsplată, se izbi de catarg şi se prăbuşi în valuri.

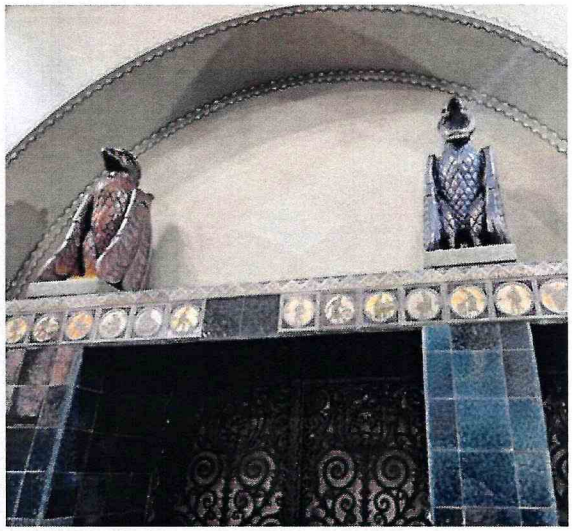
Blog
Anonymus
Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA CORBULUI PASĂREA CARE S-A NĂSCUT SĂ SCRIE LEGENDE

De acolo privirea i se priponi de turlele înalte. În vârful lor doi soldați împietriți țineau în pumn câte o piatră. Una era roşie, simbolul puterii, alta albastră simbolul cutezanței. Corbul realiză că acelea sunt pietrele. Și cu ultimele puteri dădu din aripi și zbură să culeagă comoara. Înainte, însă își aminti. Acasă la el pe o policioară era un inel cu o piatră albă, cea a iubirii. În loc de cuib, doi corbi străjuiau căminul Plăcuțele de ceramică erau dedicate muncii. Era țăranul, fierarul, negustorul, băcanul, apicultorul... Un corb era maro. Celălalt avea ciocul blocat în jurul unui inel. E despre putere și generații. S-a dus acasă. Castelul lui, albă năluca, domina zarea și marea și văzduhul. Acolo și-ar fi putut duce oricând dacă recăpăta formă mireasa. Ar fi putut avea toți lăutarii pe care îi dorea. Ar fi putut să îi ofere toate bogățiile lumii. Acum însă avea nevoie de lucruri mici ca el să își revină. Și atunci când a început să viseze, a început să își piardă sufletul. Și odoarele dobândite...

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA CORBULUI PASĂREA CARE S-A NĂSCUT SĂ SCRIE LEGENDE

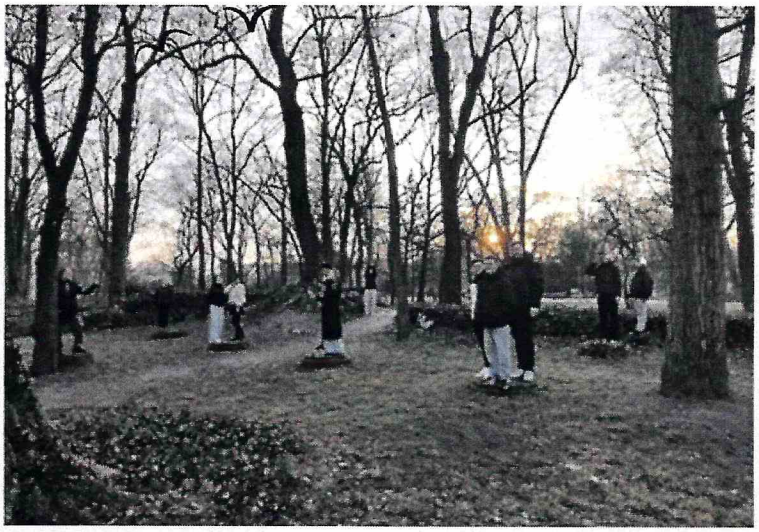
Și în loc de turle, dantele de piatră, ziduri vechi prăbușite.

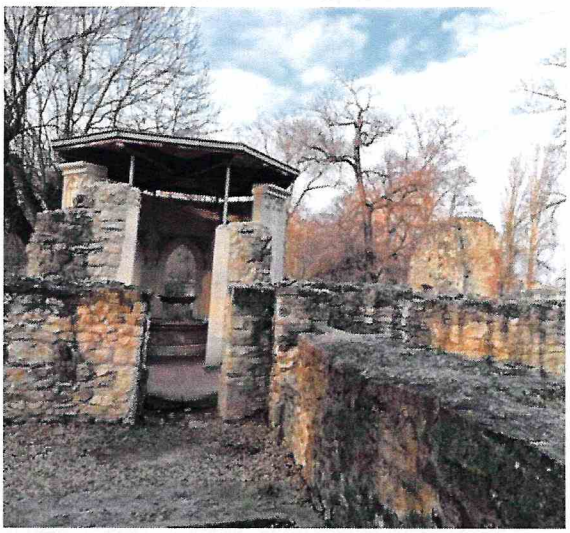
-Oare cât timp o fi trecut de când eu caut pietre și frunze și inele. În cioc are inelul, de jur împrejur ruine și trunchiuri goale de copac!. Unde mi-o fi castelul? Unde sunt eu? Cine sunt eu?

Sub lumina crepusculară a apusului , o ceată de copiii se jucau de-a statuile. Era veselie, rumoare, tinerețe. Ei nu țineau seama de ruine. Încercau să alunge spaima sfârșitului de zi prin zgomot. Și corbul jucăuș se înalță. Nu mai are odoare, ci un dor de a redeveni om. În urmă rămâne doar o amintire. Corbul nu poate să își recapate forma. Doar glasurile copiilor de azi pot continua, găsi sau reface povestea.

– Drum bun , Corbule!

Blog
Anonymus
Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

PAȘII DE PRELUCRARE A PRODUSULUI ERASMUS+

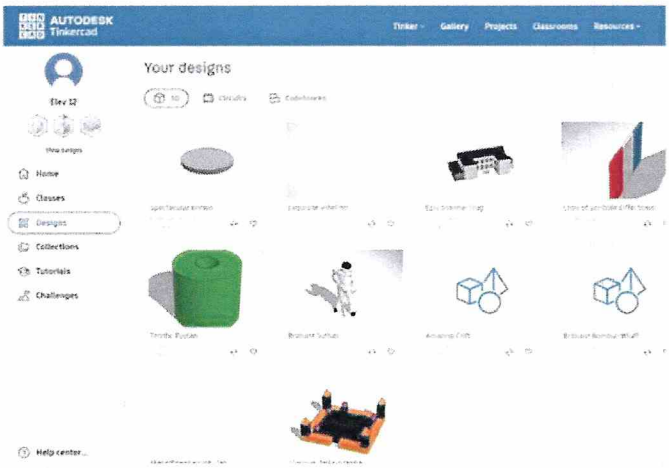
1.Definirea conceptului.

Stabilirea scopului: Înainte de a începe modelarea, trebuie sa înțelegem scopul modelului.
Scopul modelului este mascota Liceului Tehnologic Corbu.

LICEUL TEHNOLOGIC CORBU

2. Selectarea unui software de modelare 3D.

Există mai multe aplicații pentru crearea de modele 3D, iar alegerea depinde de necesitățile tale.
Software-ul folosit este Tinkercad.

3. Crearea geometriei de bază.

Model de bază: Crearea unei forme de bază (cuburi, sfere, conuri, etc.), care vor forma fundația modelului.

4. Modelarea detaliilor.

Sculptare: Folosind uneltele de sculptură ale software-ului, putem adăuga detalii complexe.

Blog
Anonymus

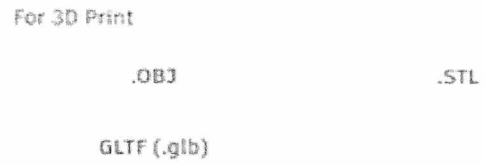
Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

PAȘII DE PRELUCRARE A PRODUSULUI ERASMUS+

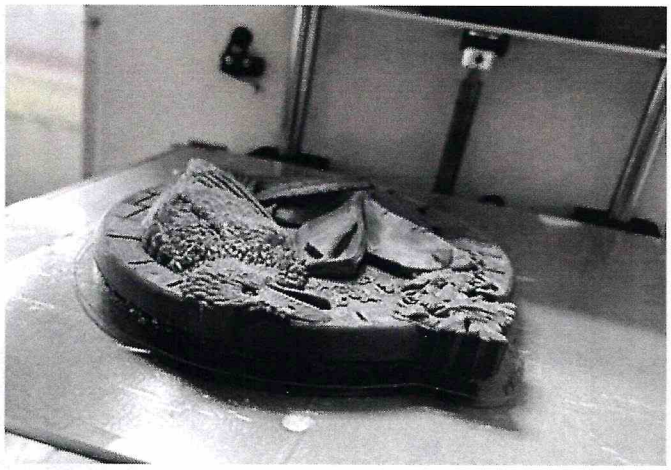
5.Exportul modelului 3D.

Modelul 3D trebuie exportat in formatul compatibil cu software-ul utilizat pentru printare (În acest caz : .STL).

6.Prelucrarea modelului in software-ul de printare.

Dimensiunea si calitatea modelului final vor fi setate in functie de cantitatea de filament pe care o avem.

7.Printarea si obținerea produsului final.

8.Prelucrarea manuala a produsului.

Blog
Anonymus

Corbu 31 martie 2025

Liceul Tehnologic Corbu

POVESTEA UNUI BLOG

Coordonator: prof. Mirela Laurenţiu
Responsabil copertă: prof. Mirela Laurenţiu
Responsabil articole: prof. Mirela Laurenţiu
Responsabil tehnoredactare: prof. Mirela Laurenţiu
Responsabil ISSN: bibliotecar Anca Ţepeluş
Redactorii: elevii: Barbu Ştefan-Lucian, Bartis Nadia, Dandu Bianca, Mureşan Darius-Petrian, Nistor Georgiana

ISSN 2602-0769 ISSN-L2602-0769